

مۆندراماى

رۆژمىرى پياويكى سەير

لە چىرۆكى «رۆژمىرى شىتتىك» ى «گۆگۆل» ەۋە ۋەرگىراۋە

ئازاد بەرزىجى

۳ ئۆكتۆبەر

(ژووری بەرپۆه بەری گشتییە، لە پڕیکدا دەرگاگە دەکرێتە وەو «نامۆ» خۆی دەکات بە ژووردا، دیارە بە پراکردن هاتوو و ماندوو، پاش ئەوەی دادەنیشیت و کەمیک دەحەسیتەو، ئینجا دەکەوێتە قسە.)

ئەمڕۆ شتیکی سەیرم بەسەر هات. بەیانی زۆر درەنگ لە خەو هەلسام و کاتی سەیری سەعاتەکەم کرد، سەیرم کرد سەعات لە دە تیپەرپۆه. خێرا خۆم گۆری و پیللاوێکانم لە پی کرد و بەرەو ئێرە کەوتەمە ری. بەلام راستتان دەوێت، ئەگەر بمزانایە چاوم بە چارهە لیپرسراوی بەشەکەمان دەکەوی، هەر نەدەهاتم بۆ دەوام. ماوەیەکە سەری کون کردووم، (دەنگی خۆی دەگۆریت و لاسایی لیپرسراوی بەشەکیان دەکاتەو):

«چ بەلاتە کابرا؟ تیک چوویت؟ وەکو شیت دیت و دەچیت و کیتابەکانیش بە جۆریک دەنوسیت، شەیتانیش سەریان لی دەرناکات. نووسینەکانت پرن لە هەلە و بەروار و ژمارە و کیتابەکانیش نانووسیت.»

پیریکی زۆربلییە! دەزانی من لە جەنابی بەرپۆه بەری گشتییەو نزیکم، ئیرەییمن پین دەبات. بۆیە چاکتر وابوو هەر نەهاتمایە بۆ دەوام. بەلام چونکە پیویستم بە پارە بوو و ویستم ژمیاریەکەمان ببینم تا پیش وادە خۆی مووچەکەم بداتی، هەر دەبواوە بەهاتمایە. بەلام ژمیاری چی، ئای کە کابرایەکی

قیرسچمه‌یه. تا پولیکت ده‌داتی قیامت به‌ریا ده‌بیت. تا بلئی که‌لله‌ره‌ق و سه‌سه‌خته و خوی به‌سه‌ر فه‌رمان‌به‌ره‌کاندا باده‌دات، که‌چی وه‌کو باسیشی ده‌که‌ن، له‌ ماله‌وه له‌ به‌رده‌می ژنه‌که‌یدا وه‌کو بیی ناو‌ئاو ده‌له‌رزئی.

به‌هه‌رحال، پالتوکم له‌ به‌ر کرد و ده‌ستم دایه‌ چه‌تره‌که‌م، چونکه‌ بارانیکى باش ده‌بارى. کاتى گه‌یشتمه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌، که‌سم نه‌بینى جگه‌ له‌ چه‌ند ژنیکى لادىیى که‌ له‌ په‌نایه‌کدا دانىشتبوون، یه‌ک دوو عه‌ره‌بان‌به‌ده‌ستىش به‌ خىرایى به‌ ژیر بارانه‌که‌دا ده‌رۆیشتم. منىش چه‌تره‌که‌م هه‌ل‌دابوو و ده‌رۆیشتم و ده‌رۆیشتم. ئه‌وه‌نده‌م زانى ئوتومبىلیک له‌لامه‌وه‌و له‌ به‌رده‌می مارکیتیکدا وه‌ستا. که‌ لىی ورد بوومه‌وه‌، سه‌یرم کرد ئوتومبىله‌که‌ی جه‌نابى به‌رپۆه‌به‌رى گه‌شتییه‌. خىرا خۆم خسته‌ په‌نایه‌که‌وه‌، وتم نه‌ک خوی تىدا بیت و بمىنیت. به‌لام کاتى ده‌رگای ئوتومبىله‌که‌ کرایه‌وه‌، کیم دى؟! که‌که‌ی جه‌نابى به‌رپۆه‌به‌رى گه‌شتى. به‌ نه‌رمونیا نىیه‌که‌وه‌ له‌ ئوتومبىله‌که‌ دابه‌زى. به‌ چاوه‌ جوانه‌کانى سه‌یریکى ئه‌ملاولای خوی کرد...

ئای خوايه! دلّم که‌وتبووه‌ په‌له‌په‌ل و خه‌رىک بووم له‌ هۆش خۆم ده‌چووم. باشه‌ بۆ به‌م بارانه‌ هاتووه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌؟ بۆ جلکرىن. ده‌ فه‌رموو، ده‌شلىن ژنان شىتى جلوه‌رگ نین. نازانم ئه‌و منى بینى یان نا، به‌لام ته‌نانه‌ت گه‌ر بینىیتیشمى، بایه‌خى بى نه‌دام. منىش زیاتر خۆم له‌ پالتوکمه‌وه‌ پىچا، پالتۆیه‌کى کۆنى ئیخه‌کورت، له‌و پالتۆیانیه‌ی که‌ ئیستا مۆدیان نه‌ماوه‌.

خوی کرد به‌ مارکیتیه‌که‌دا، که‌چی سه‌گه‌ بچکۆله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا نه‌برده‌ ژووره‌وه‌ و لای ده‌رگای مارکیتیه‌که‌وه‌و له‌ سه‌ر شوسته‌که‌ مایه‌وه‌. هه‌لبه‌ت من پىشتر ئه‌و سه‌گه‌م

دیبوو، پینان دهوت «ماگی». ئەوەندە ی پی نهچوو دەنگیکی ناسک هاته گویم و وتی «سلوو ماگی». سهیره! ئەو دەنگه له کوپوه هات؟ سهیری چواردهوری خۆم کرد، دوو خانم بینی له ژیر چهتریکدا به شهقامهکهدا دهپهپینهوه، یهکیکیان پیر بوو و ئەوی تریان لاو. کاتیک لیم نزیک بوونهوه، ههمان دەنگم بیستهوه «ماگی، ئەوه شهرم ناکهیت؟» ئای خوايه! ئەمه یانی چی؟ ئینجا سهیرم کرد ماگی دوای سهگهکهی ئەو دوو خانمه کهوت. له دلی خۆمدا وتم: «به خوا دیاره مهستم.» بهلام من به دهگمهن مهی دهخۆمهوه، جگه لهوه، شهویش هیچم نهخواردبووهوه تا بلیم هیشتا کاریگهری مهشرووبهکهم لهسهه ماوه و بهری نهداوم. ئینجا به چاوی خۆم بینیم «ماگی» کهوته قسه: «نا، فیدله، به ههلهدا چوویت، وهو وهو، من زۆر نهخۆش بووم، وهو وهو.» ئای لهو سهگه زۆله. به راستی دهبی ددان بهوهدا بنیم به لامهوه زۆر سهیر بوو سهگیک ببینم وهکو بنیادهم قسه بکات. بهلام دوای ئەوهی کهمیک بیرم لی کردهوه، ههستم کرد شتیکی ئاساییه. چونکه ماوهیهک لهمهوبهه بیستبووم که له بهریتانیا ماسییهکیان بینوه له ئاوهکه هاتووته دهری و دوو سی قسهی کردووه. بو ئەمهش، چند زانایهک ههه خهریکی لیکۆلینهوه بوون لهسهری. ئی منیش وتم ماسی بو قسه بکات، سهگ بو قسه نهکات. تهنانهت لهم رۆژانهشدا نازانم له رۆژنامه یا گوڤاریان سایتیکی ئینتهرنیتدا بوو خویندمهوه گوايه دوو مانگا خویان کردووه به مارکیتیکدا و داوی کیلویهک چایان کردووه.

بهلام لهوه خراپتر ئەو قسهیهی دواتر بوو که له دهمی

ماگی بیستم، کاتی وتی: «فیدله من نامهم بۆت نووسیوو، دیاره نامه که مت پی نهگه یشتوو.ه.» بروا بکهن، چۆنتان بۆ دهگپرموه وا، من له ههموو تهمه نندا نه مبیستوو سهگ توانای نووسینی هه بیتم.

به تهواوی واقم لهم شتانه ور ماپوو. (پاش که میک) ماوهیه که هه ندی شتی سهیر ده بینم و ده بیستم. ئا... ههمووی ماوهیه که وام لی هاتوو، جاران وا نه بووم. نازانم، رهنگه هیهی ئه وه بیتم لهم ژیا نه دا زۆر هه ست به ماندویتی ده که م.

کاتی ئه و دیمه نه م بینم، بریارم دا دوا ی ئه و سهگه بکه وم و بزانه ئه م بوونه وهره چیه و کتیه و چۆن بیر ده کاته وه؟ ئیتر ئه وه بوو دوا یان که وتم، شه قام به شه قام و کۆلان به کۆلان تا خۆیان کرد به ئاپارتمانیکدا. ئه وان به ئاسانسۆره که چوون بۆ نهۆمی پینجه م. به لام من نه رویشتم و وتم: گرنگ ئه وه یه ناو نیشانه که ده زانم و له کاتی گونجاودا دیمه وه.

ه ی ئوکتۆبه ر

(هه مان شوین، خه ریکی پاک کردنه وه ی کتیه کان و ریکه ستنیانه)

ئه مپرو زوو هاتم بۆ ده وام. ده میکه ئه م کتیه یانه پاک نه کراونه ته وه و ریک نه خراون. (ده ست ده داته یه ک دوو کتیب) ئه گه ر به گویره ی ئه م کتیه یانه بیتم، ده بی جه نابی به ریه به ری گشتی پیاویکی زۆر پۆشنییر و تیگه یشتوو بیتم. کاتی سه یری ناو نیشانه کانیا ن ده که م، ده لیم ئه م کا براه ده بی

چ بلیمه تیک بیت! کتیبه کان زوربه یان ئینگلیزی و فه رهنسین. که سیتی تا بلیی که مدووه. نا، ئەو پیاویکی تایبته! منیش زور خوش دهویت، ئا، دهزانم. ناخ، ئەگر کچه که ی... منیش نه گریسم. (سهیری سهعاته که ی دهستی دهکات) باشه جه نابی به پیره بهری گشتی بۆ نه هات؟! ئا، رهنگه له کۆبوونه وهیه ک بیت. (خه یالی دهرواتوه) کچه که ی جه نابی به پیره بهر، ئای که جوانه! (له م کاته دا دهنگی کردنه وه ی ده رگا که دیت) ها، تو بلیی جه نابی به پیره بهر بیت! ئای ئەوه چی ده بینم! کچه که ی جه نابی به پیره بهر؟! ئای خواجه له و ناسکییه! ئەو قژه دریتزه خاوه! ئەو جله جوانانه! (دهنگی کچیک ده بیستریخ که ده لیت: پاپی لیره نییه؟) ئای له و دهنگه ناسک و دلنشینه! ههر ده لیتی... ههر ده لیتی ئاوازی که نارویه! (به خه یال له کچه که نزیک ده بیته وه و ده ست به قژ و به روومه تیدا ده هینیت. وه ک ئەوه ی ده سته سهره که ی لی بکه ویت. ئەم دادنه ویته وه و هه لی ده گریته وه و بۆنی دهکات و ده یداته وه ده ستی، له و کاته دا خه ریکه ده که ویت به ده مدا)

(دووباره دهنگی کچه که ده بیستریته وه: پاپی لیره نییه!؟)

ها! باوکت؟ نا، نه خیر، نه خیر لیره نییه!

(دهنگی کچه که: باشه، سوپاس. خواحافیز.)

ها! ئەی بۆ... باشه، خوات له گه ل، خوات له گه ل.

(که کچه که دهروات ئەم بۆنی شوینی رویشتنه که ی دهکات

تا ده رگا که)

تاریکی

٦٦ نۆقه مبه ر

(هه مان فه مانگه)

ئەمڕۆ که هاتم بۆ دهوام، ئەوهندهم زانی لیپرسراوی به شه که مان به تووره بوونیکه وه هات و پیتی وتم (ديسان دهنگی خوی وهکو دهنگی بهرپۆه بهر لی دهکات):

«دهتوانیت پیم بلتیت چیته و چیت به دسته وهیه؟»

وتم: مه به سنت چیه؟ هیچم به دسته وه نییه.

وتی: «به گیلیم مه زانه! تۆزیک وه ره وه سه ر خۆت. ته مه نت له چل تیه پریوه. کاتی ئەوه نه هاتوو ه که میک ئاقل بیت؟ وا ده زانیت ناگام له ئەتواره ناشیرینه کانت نییه؟ باش ده زانم به دوای کچه که ی جه نابی بهرپۆه بهری گشتییه وهیت. به لام که میک سهیری خۆت بکه. خۆت به چی ده زانیت؟ تو چیت؟ هیچ نیت. فه مان به ریکی لات و مایه پووچ و په رپووت. بۆ ناچیت له ئاوینه یه کدا سهیریکی خۆت بکهیت تا سه ر وه سهالی خۆت ببینیت. تۆزیک شه رم بکه و واز له وه خه یالانه ت بینه به رامبه ر به کچه که ی جه نابی بهرپۆه بهر.»

ئای که کابرایه کی بلح و له خۆرازییه. هه ر له بهر ئەوه ی لیپرسراوی به شه، ئیتر وا ده زانی هه موو ئەوانی تر کۆیله ی ئەون و ده بی به قسه ی ئەو بکه ن. بۆینباخیکی شین ده به ستی و پیللاوه کانی به جوړیک بۆیاخ ده کات ده بریقینه وه و وا ده زانی به و شیوه یه ده توانی که سیتییه کی گه وره به خوی به خشیته. به لام من قسه کانی به پوولیکی قه لب نا کریم. باش ده زانم چه ند ئیره ییم پی ده بات. نازانم من به چی تیده گات؟ وا ده زانی سه ر به بنه ماله یه کی هه رچیوپه رچیم، نازانی ئیمه به ره گوریشه خانه دانی و هیچمان له پیاوه گه وره کان که متر نییه. ده به نگ! من جاری ته مه نم ۴۲ ساله، چاوه ری بکه بزانه چون له کاره که مدا

پیش دہکھوم و دہبم بہ پلہ داریکی گہورہ، لہ توش گہورہ تر۔
ئینجا ئەوسا تو دئیت و مہراییم بۆ دہکەیت. گہمزہیہ بہو دوو
پوولہوہ دہنازیت کہ ہہیہ تی. ناخ ئەگہر منیش باری داراییم
خراب نہدہبوو. ئەوسا بۆم دہسەلمانیت چ پیاویکم.

۸ ی نۆقہ مہبەر

دوینئ شہو چووم بۆ بینینی شانۆگہریبہک. شانۆگہریبہکی
سہیر و سہرنجراکیش بوو. دہزانن باسی چیی دہکرد؟ باسی
لہ کابرایہک دہکرد لہ پینشدا ریوہلہ و باریکەلہ بوو. پاشان
دووچارای نہخۆشیبہک بوو و ہەرچیہکی دہخوارد، تیر
نہدہبوو، تہنانت بہشی مندالہکانی خۆیشی دہخوارد ہەر تیر
نہدہبوو. تا وای لی ہات ئەمەندہ ئاوسا، لہ سہر تہختہی
شانۆکە جیی نہدہبووہوہ. لہگەل ئەوہشدا ہەر گوئی لہ قسہو
ئامۆژگاریی ئەوانی تر نہدہگرت و ہەر دہخوارد. تا (ئیرہدا
پیدہکەنی) ہاھاھا... تا دہزانن چی رووی دا؟ لہ پریکدا تہقیبہوہو
ہەر پارچہی بہ لایہکدا رویشت. بہلام ئەوہی سہیر بوو ئەو
بۆنہ بوو کہ دوای تہقینہوہکە لی ہات و بہ ہەموو لایہکدا
بلاو بووہوہ. دہزانن بۆنی چیی لی دہہات؟ بۆنی نہوت.

۹ ی نۆقہ مہبەر

(لہ سہر چرپاکەیی خۆی راکشاوہ لہ مالہوہ، رووناکي
دہچیتہ سہری، دالغہی لی داوہ)

ئەم جہنابی بہریوہبہرہ کابرایہکی سہیرہ. زۆر کەمدووہ،
بہلام بہردہوام میئشکی مہشغوولہ. خۆزگہ دہمزانی بیر لہ چی
دہکاتہوہ! حەزم دہکرد لہ نزیکہوہ بمزانیایہ چۆن دہژی و لہ

کۆبوونەو و بۆنەکاندا چۆن هەلسوکەوت دەکات. دەبێ ئەو
کەسە پلەبەرزانه ژيانيان چۆن بێت؟

زۆر جار بێر لەو دەکەمەو و تووویژیکێ دوورودریژی
لەگەڵدا بکەم، کەچی کاتی دەیبینم، هەموو قسەکانم لەگەڵیدا
ئەوێه: جەناب دەزانیت ئەمڕۆ هەوا زۆر سارد بوو؟ ئەو
ئاگات لێ بوو شەقامەکە چەند قەرەبالغ بوو؟ پرسساری بێمانای
لەم جۆرە و هیچی تر. دەبێ لە مالهەو چۆن بژی، ژووری
تایبەت بە خۆی هەبێت؟ ئەو کچەکە، ئاخ خانمە نازدارەکە!
خۆزگە پۆژیک ریم دەکەوتە ژوورەکەت و لە نزیکەو بۆنیکێ
گولەکانت و... نا... نا... بۆنیکێ قژ و سنگ و گەردنم دەکردیت...
ئاخۆ ئەو پێنیه بچکۆلە و ناسکانەو چۆنچۆنی لە سەر سێسەمەکە
دابگری و بیانخاتە سەر ئەرزەکە؟ خانم... دەتوانم بێمە لاتەو و
کەمیک لە نزیکتەو دابینشم؟

**(وا پيشان دەدات کچەکە لایە و لە پەنایدا دانیشتوو و
دەست بە قژ و جەستەیدا دەهینیت. سەمایەک دەکات
لەگەڵیدا، لەپڕیکدا لە سەماکە دەووستیت) ئیستا کاتی ئەو
هاتوو هەموو شتیک دەربارەو ئەو خانمەم بزەنم. ئا... بەلام
چۆن؟ (بێر دەکاتەو) ئا... بێر کەوتەو، ئەو پۆژە سەگەکەو
ئەو و سەگەکەو ئەو کچەو لەگەڵ پیریزنەکەدا بوو؛ باسو
ئەوێان دەکرد کە نامە بۆ یەکتەر دەنێرن. بێگومان لەو
نامانەدا باسو خانمەکەو منیشیان کردوو، باسو کچەکەو
جەنابی بەرپۆهەری گشتی. باسو ئەو خانمەم کە هەر بە
بۆنەکەو مەست دەبم. بەلام چۆن ئەو نامانەم دەست بکەو؟
(دیسان دیت و دەچیت و بێر لە رینگە چارەیک دەکاتەو)
ئا... من ناوونیشانی مالی کچ و پیریزنەکە دەزانم، دەچم بۆ**

ئەوئى، يەكسەر خۆم دەكەم بە مالىاندا و رېك بەرەو ژوورى
سەگەكە دەچم و نامەكانى لى دەرفىنم. كەواتە چاوەرپى چىم؟
با ھەر ئىستا بېرۆم.

تارىكى

۱۲ نۆقەمبەر

پاشنىوہرپۆى ئەمپۆ مى رېم گرتە بەر و بەرەو ئەوئى
كەوتمە رى. ھەر رۆيشتەم و رۆيشتەم و رۆيشتەم. بە لای
سەوزەو ميوہفرۆشەكاندا رۆيشتەم، بۆنى قەرنابىت گىژى
كردم. توند لووتم گرت و دريژەم بە رۆيشتەكەم دا تا
گەيشتە ئاپارتمانەكە. چوومە ئاسانسۆرەكەوہ و پەنجەم
بە دوگمەى نھۆمى پىنجا نا. كاتى گەيشتە نھۆمى پىنجا
دەرگای ئاسانسۆرەكە كرايەوہ، سەيرم كرد ئەو كچەى
ئەو رۆژە لەگەل پىريژنەكەدا بىنيبووم بە سەگەكەيانەوہ، لە
بەردەمى دەرگای شووقەكەياندا راوہستابوو. يەكسەر بەرەو
پووى چووم و پىم وت:

دەزانىت تو پىويستە شوو بکەيت. كچەكە شلەژا و وتى:

چىت دەوئى؟ وتم ھاتووم ئىشم بە سەگەكەت ھەيە.

لەو كاتەدا سەگەكە ھاتە دەرئى و دەستى كرد بە وەرپىن.
ويستەم بىگرم، بەلام پەلامارى دام و خەرىك بوو قەپال لە
لووتم بگريت. خۆم كرد بە ژووردا، سەبەتەيەكم بىنى پىر بوو
لە كاغەز. وتم بە خوا ديارە ئەمە نامەكانە. دەستم داى و لەو
كاتەدا سەگەكە پەلامارى دام و گازى لە قاچم گرت. ھەرچۆنىك
بىت خۆم راپسكاند، سەبەتەكەم برد و چوومە دەرئى. كچەكە لە
بەر دەرگا ھەر حەپەسابوو، دەمى چوو بووہ كليلە و قسەى بۆ

نەدەكرا. منیش یەكسەر و بە ھەلەداوان لە ئاپارتمانەكە ھاتمە خوارى و بەرەو مالهەو ھاتمەو.

۱۳ ئۆقەمبەر

(نامۇ دانىشتوو و سەبەتە كاغەزەكەى لە بەردەمى خۇيدا داناو و دەيەوى يەكە يەكە بيانخوئىتەو)

«فیدلەى ئازىزم، خۆزگە ناویكى تریان لى دەنايت. بۆ نموونە پۆز. گەرچى تازە بەم ناوہشت راھاتووم و لەگەلتدا خۆشالم. پىم خۆشە لە نامەگۆرینەوودا بەردەوامىن.»

بە راستى سەيرە، يەك ھەلە چىيە لە نامەكەدا نىيە، تەنانەت خالبەندىيەكەشى تەواوہ. ئادەى بزائم لەم نامەيەياندا دەليت چى:

«فیدلە، ھەز دەكەم پىت بلىم كە كچى گەرەكەم كە باوكى

ھەر بە **(سۆفيا)** بانگى دەكات، زۆر شەيدای منە!»

ئەم قسەيە يانى چى؟! دەى با بەردەوام بىم:

«باوكى سۆفياش زۆر نەوازشم دەكات، چام دەدەنى، قاوہو

شیر، شۆربای بىسرکە...»

ئەم قسە قورآنە چىن؟ من بەدواى شتى تردا دەگەرپىم. ئادەى

با بزائم ئەم نامەيەيان دەلى چى؟

«فیدلە، پىم خۆشە باسى ھەموو ئەو شتانەت بۆ بکەم كە لە مالى خۇمان روو دەدەن. دەزانيت گەرەكەم، كە سۆفيا بە پاپى بانگى دەكات، كابرايەكى سەيروسەمەرە و كەمدووہ.»

جا ئەوہ چىيە، منیش ئەوہ دەزانم. ئادەى بزائم چى ترى لەبارەوہ دەليت: «بەلام جارتيكان لەبەر خۆيەوہ دەيوت: ھەر دەبى بە دەستى بىنم، ئا، بە دەستى دەھىنم.» ئىنجا رووى كردە من و وتى: «ئەى تۆ دەلى چى ماگى؟ بە دەستى دەھىنم يان

نا؟» منیش سهرم له هیچ دهرنه دهکرد. نهمدهزانی مه بهستی چیه و دهیه وی چی به دهست بینیت. بویه بونی پیلاره کانیم کرد و له ژووره که چوومه ده ری. که چی دوا ی ههفته یه ک سهیرم کرد رۆژیکیان هاته وه بۆ ماله وه و له خوشیاندا هه ئه وه بوو بالی نه دهگرت. تومه ز پله ی بهرز کرابووه وه. به سۆفیا ی وت: «سۆفیا، باوکت کرا به وه زیر. له ده پالیوراوی حیزدا منیان هه لێژاردووه، چونکه زۆر باش دهزانن که من له هه موویان دلسۆزترم بۆ حیزب.»

پاشان هه ر خه لک و میوان بوون دههاتن و پیروزیان لێ دهکرد. خه لکی وا دههاتن و دیاریان بۆ دههیتا و دهیانوت پوورزا و خالۆزاین که هه رگیز چاوم پینان نه که وتبوو.»

بزانه نامه یه کی تیدا نییه باسی سۆفیا بکات (یه که یه که سهیری نامه کان دهکات تا دوا جار نامه یه ک ده دۆزیته وه که باسی سۆفیا دهکات) ئاخریه که ی دۆزیمه وه. (نامه که ده خوینیته وه):

«فیدله ی ئازیز، با که میک باسی سۆفیا خانمت بۆ بکه م. هه ر وه کو خویشت بینوته، سۆفیا کچیکی جوانه. پیشتر خوازبینیکه ری زۆر بوو، به لام هه ر ئه وهنده باوکی کرا به وه زیر، خوازبینیکه رانی بوون به چوار ئه وهنده. رۆژیکیان من لای په نجه ره که وه بووم کاتی وینه یه کی باوکی پیشان دام له فه رمانگه که ی و کابراهه کی په رپووت و ریوه له ش له ولایه وه وه ستابوو. وتی: ماگی ئه م پیاوه لای پایی کاتبه له فه رمانگه که ی، کابراهه کی ئه وهنده گیله عاشقی من بووه، ها ها ها ها.»

ئای ئه وه مه بهستی منه؟ نا، ماگی درۆ دهکات. سۆفیا شتی وای نه وتووه. ته نانه ت ئه م سه گه ش ئیره ییم پین ده بات. به

خواسهیره، ئەمیش وهکو لیئرسراوی بهشهکه مان غیره م لی دهکات. **(دهست به دووباره خوئیندنه وهی نامه که دهکات)**

«پاشان له زهنگی ده رگا که درا. سوڤیا له سه ر کورسییه ک دانیشتبوو سهیری ئەو جله تازانهی ده کرد که رۆژی پیشوو هینابوونیه وه. ئەویش هاته لای په نجه ره که وه تا بزانی کینیه له زهنگی ده رگا که ده دات. خزمه تکاره که ده رگا که ی کرده وه، پیاویکی چوارشانهی بالابه رز بوو. هر که سوڤیا چاوی پیتی که وت، شاگه شکه بوو. وتی: «ماگی گیان، ئەوه خۆشه ویسته که ی منه، ئەوه به رپرسیکی گه وره یه و خاوه ن کۆمپانیایه کی بازرگانی گه وره شه. ده یه وی خواز بینیم بکات.»

تومه ز ئەو جلانه دیاریی ئەو کابرایه بوون. فیدله، سوڤیا شیتی ئەو کابرایه بووه. ئیتر ئەوه بوو بیستم که به م زوانه ئاههنگی هاوسه رگیرییه که یان ساز ده کری.» **(نامۆ نامه که پارچه پارچه دهکات)** ئای به نه فرهت بن، به نه فرهت. ته واو، تهحه ممول نه ما. له م ولاته دا هه رچی شته باشه کانه، بو به رپرس و پله دارو دهوله مه نده کانه و بهس. خه لکانی وهکو ئیمهش له هه موو شتیک بیتهش کراوین و به چاوی سوو کیشه وه سه یرمان ده که ن. به نه فرهت بن خۆتان و دهسته و تاقمه کانتان. ئەو ئەوانه ی هه موو شتیک به خۆتان رهوا ده بینن و هه یچ شتیک به ئیمه رهوا نابینن. ته نانهت گوزه رانیکی ساده و ئاساییش. من گیلیم، من شیتیم، به لام ئیوه پیاوه ئاقل و حه کیمه کانی ئەم ولاته ن. چونکه ئیوه ده زانن چۆن بژین، به لام من پیاویکی ساده و گه مژهم، نازانم چۆن بژیم.

تاریکی

٣١ دێسه مبه ر

(نامق له سەر چرپاکەى نوستوو، بە دەم و پێنەوه له خەو
هەلەسەیت) نا، نا، شتی وا نابێت. ئەو هاوسەرگیرییە روو
نادات. ئاخر بۆچی؟ ئەو پیاوێ چاویکی له من زیاتر؟ لووتی
ئەو له ئالتوونە؟ ئەوانە من به کەم دەزانن؟ من له بنەمالە یەکی
خانەدان بووم، بەلام له ژياندا نەمتوانیوه درۆ بکەم و قوڵی
ئەم و ئەو ببڕم. نەمتوانیوه غەدر له کەس بکەم. منیش وەکو
ئەوان گەرەم (**هاوار دەکات**) بەلێ، منیش گەرەم. منیش
گەرەم. خۆ به کاتبێ و به خزمەتکاری له دایک نەبووم. من
چیم لهوان کەمتره؟ کى دەلێ من خزمەتکارم؟ کى دەلێ من
فەرمانبەریکی سادەم؟ نەخیز... (**پێرەوه وردەوردە دۆخی**
دەرروونی بەرەو خراپتر دەروات) کى دەلێ من له راستیدا
سەرکردەیک نیم و به خۆم نەزانیه. بۆ نا؟ زۆر جار له
میژوودا شتی وا رووی داوه. کابرا پیاویکی ئاسایی بووه و
دوایی له پێرێکدا دەرکەوتوو که نەوهی پیاویکی گەرە بووه،
ئینجا ئەمیش پلهی بەرز کراوه تەوه و کراوه به بەرپرسیکی
گەرە. زۆر جار ئەمە روو دەدات، به تاییبەتیی له ولاتیکی
وەکو ئەم ولاتەدا که پیاوی گەرە زۆر کەم تێدایه و به
زۆر کەسانیک گەرە دەرکێنەوه. ئی... با منیش یه کیک بم له
پیاوه گەرە. هیچی تێناچیت. له م روژانه شدا له روژنامه دا
خویندمه وه که دۆخی ولات تهواو نا ئارامه، لیپرسراوانی ولات
حالیان خراپه و فهوزا و پاشاگەردانی به رێوهیه. باشه، وا
دابئی سبهینی جلی جهنەرال له بهر دهکەم و بهو جلانه وه
دهچمه دەرەوه. ئەوکات لیپرسراوی به شه که مان دەتوانی چی
بلیت؟ یان جهنابی به رێوه بهری گشتی؟ نا بلیم جهنابی وه زیر؟
ئەى سوڤیا؟ دلنیا م هه موو به واقورمانه وه سه یرم دهکن و

برواش دهكەن كه من جهنه رالم. چونكه له م ولاته دا جهنه رال و
 وه زير و گزيره كان هه بهم شينويه هه لده تون. يه كيكم دهناسي
 له سهه عه ره بانه گوله به روزه ي ده فرۆشت، كه چي دواي چهند
 مانگيك بينيمه وه قاتيكي گرانبه هاي له بهردا بوو و ئوتومبيليني
 كه شخه ي پي بوو، وتم ئه وه چييه، ئه مانه ت له كوئ بوو؟ وتي:
 ئه ي نازانيت به پله ي عه قيد خانه نشين كراوم؟ يه كيك ي ترم
 دهناسي مامۆستاي سه ره تاي بوو، كه چي دواتر كه بينيمه وه،
 وتي رايژكاري جه نابي سه رۆكم. ها ها ها... ها ها ها...
 كه واته ئيتر منيش بۆ نه بم به جه نه رال؟

تاريكي

ه ي ديسه مبه ر

(له سهه چرپاكي پال كه وتوو و رۆژنامه يه كي به
 دهسته وه يه ده بخوينتته وه)

بارودۆخي ولات شينواوه و نائارامي و بيزاري به رۆكي
 خه لكيان گرتوو و ئه گه ر به زووترين كات چاره سه ريكي بۆ
 ئه م دۆخه نه دۆزريتته وه، ئه وا مه ترسييه كي گه وه چاوه ريي
 ولاته كه مان ده كات. جه نابي سه رۆكيش نه خۆشه و نيگه رانه
 و له ئيستادا هيج چاره سه ريكي بۆ دۆخه كه پي نيه.

(رۆژنامه كه فري ده داته سهه چرپاكي و هه لده ستته سهه
 پي) وا بزانه كاتي ئه وه هاتوو له هه موويان بگه يه نم كه ئيتر
 له مپۆ به دواوه من جه نه رالم. له سبه ينيش زووتر نيه ده چم بۆ
 فه رمانگه كه ي خۆمان كه سي هه فته يه نه چوومه ته وه، تا له ويوه
 ده ست پي بكم و بزانه كه من بووم به جه نه رال.

ه ي ئه پرل

(فرمانگه که. نامۆ جلیکی سهربازی پۆشیوه و پوتبه و
 نیشانهی به خۆیهوه کردوه. سهیری کهسهکانی
 دهوروبهری خۆی دهکات که دیاره چهپهساون) ئهوه
 چیتانه؟ بۆ وا واقتان و پ ماوه؟ بۆ وا سهیرم دهکهن؟ دهلی
 قهت جهنه پالتان نه دیوه؟ تو، کاکی لپرسراوی بهش، قهت
 جهنه پالت نه دیوه؟ (دهروات و له جی بهرپوه بهری گشتی
 فرمانگه که داده نیشیت) بهرپوه بهره گشتیه که تان بۆ
 نه هاتوه؟ ئه ی نازانی من ئه مپۆ هاتوم تا سهردانیکتان
 بکه م و بزانه کاره کانتان چۆن بهرپوه دهچن؟ نابینم کهستان
 مهشغوول بن! له م ولاته دا کهس ئیشی خۆی ناکات، کهس،
 ولاته که بووه به ته مه لخانه یه کی گه وره. کهس دلێ به م ولاته
 ناسوتی. (دهبیت به ژاوه ژاو و وهک ئه وهی پرووی ده می
 بکاته یه کیک له فرمان بهر هکان) چۆن؟ بهرپوه بهری گشت
 هات؟ با بیته ژووره وه، ده مه وی بیبیم و بزانه ئه م هه مو
 ته مه لی و نارپکیه چیه له م فرمانگه یه دا! (وهک ئه وهی
 بهرپوه بهری گشتی بیته ژووره وه. ئه م هه لده سیت و چاو
 ده برپته چاوی. ده نگه دهنگی کارمه نده کان دیت که ده لێن:
 شیت بووه، ئه قلی له ده ست داوه، وا چوون پاسه وانه کانی
 جه نابی بهرپوه بهری بۆ به ئین. ده نگه دهنگه که تا بیت
 زیاتر و زیاتر ده بیت. بهرپوه بهری گشتی ده چپته ده ره وه.
 غه لبه غه لب زیاتر ده بیت و ئه مپیش وهک ئه وهی هات بیته وه
 سه ر خۆی، ده ترسیت و داده نه ویته وه و خۆی له ژیر
 میزه که ی بهرپوه بهری گشتیدا ده شارپته وه.)

دوایین دیهه ن

(ژووریکى بچکوله يه، له ژوورى ئەشکه نجه دان ده چیت. بهر له وهى پووناكى بچيته سهر ژووره که، دهنگى قلیکردنه وهى سه تله ئاو ده بیستین به سهر سه ری «نامۆ» دا، «نامۆ» یش هاوار دهکات، ئینجا دهنگى دوو کهس دیت که به شەق و به بۆکس و به قامچی لئی ده دەن و ده لێن: جاریکى تر نه خه له تابیت و بلئیت من جه نه رالم، سه گباب. تیگه یشتیت؟ تو چیت؟ تو خۆت به چی ده زانیت؟ فه رمانبه ریکى ناسایى و په مه کى و هیچی تر. چون ری به خۆت ده دهیت خۆت بخه یته ئاستى پیاوه گوره کانى ئەم ولاته وه. له م ولاته دا یه ک جه نه رال هه یه و بهس، بۆت نییه خه ونیش به وه وه ببینیت که جه نه رالیت، تیگه یشتیت هه ی سه گى سه گباب. تو و باوو باپیرت و هه رچی میله ته قه رزارى جه نابی جه نه رالن. جه نابیان شه و و پوژیان خستوه ته سهر یه ک بۆ ئیوه، که چی ئیستاش تو یه کى پووته له ده ته وئى خۆت بخه یته ریزى ئە وه وه. لئی ده دەن و ئە ویش هه ر هاوار و ناله یه تی، کاتى ئە وان ده پوون و له ژووره که جیى ده هیلن، پووناكى ده چيته سه ری، جله کانى شر و ور بوون له به ریدا، ده موچاوى ئاوساوه، قژی بژ بووه).

ئە ی هاوار، به رگه ی ئە م ئازاره ناگرم. ئای خوايه، من چیم کردوه تا به م شیوه یه ئەشکه نجه م بدهن؟ یه عنى بۆم نییه ته نانه ت له خه ونیشدا بيم به جه نه رال؟

رزگارم بکه ن، لێره دوورم بخه نه وه، گالیسه که یه کم بدهنى له گه ل دوو ئە سپدا که به خیرایى با برۆن. ده ی با زهنگه کان لى بدرین. ده ی غار بدهن و له م دونیا ناشیرینه دوورم بخه نه وه. دوور... دوور... بۆ شوینیک کهس نه یگاتى و کهس نه بیینیت. من زۆر ماندووم، ده مه وئى دوور له چاوى ئە م خه لکه و دوور له م

دونيایه که میک به سیمه وه. ئاسمان ته مومژه و له دووره وه
ئه ستریه کی بچوک ددره وشیته وه. ته مومژه که له فهرشیکی
وه نه وشه یی ده چیت. له ناو ته مومژه که وه گویم له ئاوازی
گیتاریکه. له دووره وه کووخیک ده بینم، رهنگه ئه وه ماله که ی
من بیت. له دووره وه شین دهنوینی. ئه ری ئه و پیریژنه ی لای
په نجه ره که وه دانیشتووه، دایکم نییه؟

دایه، ئاخ... دایه، کوربه دبه خته که ت رزگار بکه. به سه ریدا
بگری! ته ماشاکه چون به خورایی ئه شکه نجه ی دهن و
سووکایه تیی پی ده که ن! دایه گیان ئامیزتم بو والا بکه با
بیمه باوه شته وه. چونکه من له ناو ئه م دنیا ناشیرینه دا جیم
نابیته وه دایه، باوه شم پیدا که و رزگارم بکه، ئه و نه گریسانه
راوم دهنین و ژیانم پی ره و نابینن. دایه، به زه بیه که ت به کوربه
نه خو شه که تدا بیته وه و له م دنیا قیزه وه نه رزگاری بکه، دمه ووی
بچم بو شوینی ریژی ئینسانی تیدا بگرن.

تاریکی

۲۰۱۵/۱۰/۱۶